

Και προσμένω την ημέρα,
που θ' ανάφουν έδώ πέρα
κι' ή Χανομ των χαρμινών.

Και καθρόν και μαδέρη
θά φουκτώσουνε στ'ό χέρι
σάν θεσμοφρουροι Ρωμηών.

Τέτοια μουπε θλιβερώς
θ' Χαμτ ό καφερός,
και μ' έχάιδεφ' στ'όν ώμο.

Μά δάν ξέρω πως το' φάνη
κι' ύποσχέτη νά με κάνη
της Τουρκιάς Υγειονόμο.

Τι χορός κι' αυτός άλήθεια,
τί φανταστικό Παλάτι
τουτό τό Γιλδίς γιά μ'ας.

Μόνον εις τά παραμύθια
θά τό βρής,παλαιοσκάτη,
της ώραιας Χαλιμιάς.

Πού νά σοφ περιγράφεθ,βρε Περικλή φαφοτή,
τόσα μυθώδη πλούτη.

Πού νά σοφ περιγράφεθ της μούρας της τρανιάς,
κι' άφράταις Κιρκασιάς και Γεωργιανιάς.

Στός θεσμοφρούς έκείνους,σ'έκεινα τά Παλάτια,
είναι στρατός έκείνος,που βλέπει με δρό μάτια.
Πηγαινω σέ μια κώχη και μόνος μου στενάζω,
χός γκαλντινι,μου λάνε,και γός μπουλδοκ φωνάζω.
Δός του γκροβουπε γκαμιά,και δός του σόρε κι' έλα
Πασσάδες, με χρυσά,που σούρχεται σάν τρέλλα.

Τρέχουν και με φιλον Νεστουρκοι πολλοί
γλυκότατα στ'ά χείλη,
μά και κατραπακιάς μ'έκτινο τό φιλι
μου βίνουνε σάν φιλο.

Παινίζεις μουσική,
κι' έλ'όι Συναγματικαί
φρώνε την ελευθερία με της σούπας την κουτάλα
και Συναγματος όμνον καταρόθματα μεγάλα.

Χαίρε Σύνταγμα και πάλη,που δέν βουσοδομεί...
μπαίνουν Βαληρά-Βουλτανιάς
και Χανομιοσάς νεστανιάς,
και φωνάζουν' στ'όν Βεζιρηφ'ήφο θέλομε κι' έμεις.

Αδελέ τ βε σαδέτ Δε... κάρτε για φήφους φόρα...
μάθαμε πως κι' ή Ρωμηιάς φήφο θ' εζητήσουν τόρα.
Ψήφο θέλουν κι' ή Ρωμηιάς ήφο θέλουν κι' ή Τουρκιάς,
κι' έν' έμ' μπόρε στ'ή Βουλή θ' τακτοποιη καυκάλας.

Τέτοια λένε στ'όν Βεζιρη
και του κένου πανηγύρι,
κι' ό Κιαμηλ και τό Νυδέν
της Τουρκιάς καλοσάνει.

Μά του χάκου... κάθε Τούρκο
με θυμώ πολλό και φόρακα
θέλει της ελευθερίας την ανάλογον μεριδα,
και φωνάζει: πως θά βγάλω κυριών εφημεριδα.

Τούρκιας ντεκολτέ πηδούν
'στού Σουλτάνου τό κερ...
'Ιθαλλοσκάς τραγουδούν
της Τραβιάτας τόν γαρύ.

Έκει μέσα,κασιδιάρη,
βλέπει φεί και βελάδα,
βλέπει και τόν Άμπουλδέρη
με την άμορφη Γαντζάδα.

Έκει μέσ' άναστανέσις
με Σιλαβιάς φλογέρης
κι' Ιστορίας τρυφεράς
της ώραιας Φαρουχιάς,
της ώραιας Δηλαράς.

Είς έκτινο των Χανομ' τό φανταστικό μπουκέτο
κι' ό Βεζιρησ των Ρωμηών δέν θά πηβρε Περικλέτο,
πως ή πρώτη τρυφερότης της καρδιάς του παρεγράφη...
έκει μέσα τρέψ καλδάδες κι' άλά Σύνταγμα πιλάρη.
Τρέψ κι' άλά Παλατιών της Άδορίας ντιντουρμα,
κι' άλά Τόδρο Φερδινάνδο σοφ προσφέρουν καταουρμα.

Τρέψ κι' άλά Ριζά μπουγάρα,τρέψ κι' άλά Γκισορ κερπάκι
κι' έπί' αυτό καταλαβαίνεις πόση γιά τός Ρομύ αγάπη
έχει της Τουρκιάς της μέσ' καθ' έλευθερος πολιτής
κι' άε βρυχάται λυσσοσμένος γιά τήν ένωση της Κρήτης.

Μά έπιλουμ'ών μπουλούκια
κι' ό Κιαμηλ-Πασσάς γελά...
μέσ' προσφέρουν και ταμπουκμα
με κατάχρυσω λευκά.

Βλέπει και τόν Θεοτόκη λιγαρόν κι' άκτινοδόλον
μετά των Συμβουλων δταν.

Ό Κιαμηλ τόν άγκαλιάζει, τόν καθίζει σέ σοφά,
και τό δέν κρυπά κρυπά.

Τρό χαρίζει κι' ό Σουλτάνος λίγα πόρτα της Άδανάς
και τήν ένωση κερβίς, κάθε Βαληρά Σουλτάνος.

Της Τουρκιάς ό Κυβερνήτης σπώνουν ένωση κουβάντα
με τόν Ρομύ τός Κυβερνήτης γιά θεσμός και Παρλαμέντα,
κι' ό Χακί ήται τός Στάη γιά τά Τούρκια Σχολία
νεοέλληνας διακόλου και διδακτικά βιβλία,
και στ'όν Γούναρη της Πάτρας μία Παλατινή Τουρκία
του'μλει με τόσαι γλώσσες γιά τήν έξάραη και τ'άλλα.

Κι' έναν Κιαλάρεγα κιντώ
κι' έχεις παθία, τόν έρωτά.
Όχι μου λένε, Φωσοηλ,
και καν'έβαν,μου'μλει
με πόνο και σεντα πάλι.

Και τέλος πάντων έργων ό φέροντες τά πρώτα
κι' ό Γούναρης έπρόσταξε νά οδοώνε τά φάτα,
κι' έμεις καληνικισάουτες σάν Παπούχ έργαμα
και στ'όν χορό τός Παρνασοφ,βρε Περικλέτο, πήγαμε,
κι' έχω γιά τούτο νά σοφ πιά στ'ό προοχιάς μεσ' έλλο...
Π.—Όρος λοιπόν,Καντάδα,εί τακτικό σοφ έλλα.

Και κερπασαί σιουλιάς,
μ'έλλοις λίγους άγγέλις.

Τά τραγούδια τός νησοφ Γεωργίου τός Στρατήγη
να διαβάσουν ό πολλοί,να διαβάσουν κι' ό λίγοι.
Τά τραγούδια τός νησοφ τός εηλώων προδοδοροι,
οίτινα καλλιτεχνικά, τύπος πρώτης Καρναδοφί,
οίσοτρος,μπινευσις, έξάρσις, μελάρια παρσιση,
ένας όμνος εις της Τήνου τό ποιητικό νησι.